Tisdag 24 oktober 2006

8. Europaparlamentet betonar att utvärderingen av god redovisningssed i tredjeländer inte bara bör avse de tekniska aspekterna, utan även de ekonomiska och lagstiftningsmässiga aspekterna.

9. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att utarbeta en definition av överensstämmelse, som inbegriper en följdriktig tillämpning av de kvittningskrav som tredjeländerna tillämpar gentemot europeiska emittenter som använder IFRS-standarderna, och de krav som betraktas som nödvändiga efter en ingående och objektiv analys av skillnaderna mellan tredjeländers redovisningsstandarder och IFRS-standarderna, för att värna skyddet för investerarna.

10. Europaparlamentet anser att om en överenskommelse om överensstämmelse mellan IFRS-standarderna och god redovisningssed i Förenta staterna inte har nåtts före den 1 januari 2009, varvid överensstämmelse skall definieras enligt vad som avses i punkt 9 ovan, bör amerikanska företag som är etablerade i Europa tillämpa IFRS-standarderna fullt ut. Europaparlamentet uppmanar EU:s övriga behöriga myndigheter att uttrycka sin ståndpunkt i denna fråga.

11. Europaparlamentet uttrycker sitt missnöje över att man i ett så sent skede infört nya åtgärder för att undanta yrkesmässiga värdepapper under två år, och anser att detta är olyckligt.

12. Europaparlamentet godkänner genomförandeåtgärderna, under förutsättning att ovannämnda punkter beaktas av kommissionen.

13. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution till rådet, kommissionen och Europeiska värdepapperstillsynskommittén.

P6_TA(2006)0437

Kvinnlig invandring och invandrarkvinnornas roll och plats inom EU

Europaparlamentets resolution om kvinnors invandring: invandrarkvinnors roll och ställning i EU (2006/2010(INI))

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

— med beaktande av ILO:s konvention angående arbetskraftsinvandring (1949), ILO:s konvention angående migration under ovärdiga villkor och befrämjande av lika möjligheter och likabehandling av migrerande arbetstagare (1975) och den internationella konventionen om skydd av alla migrerande arbetstagares och deras familjemedlemmars rättigheter (1990),

— med beaktande av protokollet för att förebygga, stävja och beivra handel med människor, särskilt kvinnor och barn (2000) och protokollet mot smuggling av migranter land-, luft- och sjövägen (2000), vilka båda utgör tillägg till FN:s konvention mot gränsöverskridande organiserad brottslighet,

— med beaktande av konventionen om flyktingstatus (1951) och protokollet till denna om flyktingstatus (1967),

— med beaktande av 2006 års rapport från FN:s befolkningsfond om situationen vad gäller världens befolkning: ”Resa mot hoppet: kvinnor och internationell migration”,

— med beaktande av rådets direktiv 2004/81/EG av den 29 april 2004 om uppehållstillstånd till tredjelandsmedborgare som har fallit offer för människohandel eller som har fått hjälp till olaglig invandring och vilka samarbetar med de behöriga myndigheterna [1],

— med beaktande av artikel 13 i EG-fördraget om bekämpande av diskriminering,

— med beaktande av artikel 63 i EG-fördraget om gemenskapens befogenheter och ansvar inom invandrings- och asylområdena,

---

[1] EUT L 261, 6.8.2004, s. 19.

— med beaktande av slutsatserna från Europeiska rådet i Tammerfors den 15–16 oktober 1999, Europeiska rådet i Laeken den 14–15 december 2001, Europeiska rådet i Sevilla den 21–22 juni 2002 och Europeiska rådet i Thessaloniki den 19–20 juni 2003, som framhöll betydelsen av att utveckla samarbetet och informationsutbytet inom ramen för den nyetablerade gruppen av nationella kontaktpunkter för integration, framför allt för att öka samordningen av den relevanta politiken på nationell nivå och på EU-nivå,

— med beaktande av kommissionens grönbok om en gemensam syn på ekonomisk migration i EU (KOM (2004)0811),

— med beaktande av kommissionens grönbok om det europeiska migrationsnätverkets framtid (KOM (2005)0606),

— med beaktande av kommissionens meddelande om invandring, integration och sysselsättning (KOM (2003)0336),

— med beaktande av kommissionens meddelande om inrättande av ett ramprogram för solidaritet och hantering av migrationsströmmar för perioden 2007–2013, med beaktande av den ändrade förslagen till Europaparlamentets och rådets beslut om inrättande av Europeiska flyktingfonden för perioden 2008–2013, av Europeiska fonden för de yttre gränserna för perioden 2007–2013 av Europeiska återvändandefonden för perioden 2008–2013, som en del av det allmänna programmet "Solidaritet och hantering av migrationsströmmar" och med beaktande av förslaget till rådets beslut om inrättande av Europeiska fonden för integration av tredjelandsmedborgare för perioden 2007–2013 som en del av det allmänna programmet "Solidaritet och hantering av migrationsströmmar" (KOM(2005)0123),

— med beaktande av kommissionens meddelande "Migration och utveckling: konkreta riktlinjer" (KOM (2005)0390),

— med beaktande av kommissionens meddelande "En gemensam agenda för integration – En ram för integration av tredjelandsmedborgare inom Europeiska unionen" (KOM(2005)0389),

— med beaktande av kommissionens meddelande om en strategisk plan för laglig migration (KOM(2005) 0669),

— med beaktande av kommissionens meddelande "Prioriterade åtgärder för att lösa migrationsutmaningarna: Första uppföljningen av mötet på Hampton Court" (KOM(2005)0621),

— med beaktande av kommissionens meddelande "Tematiskt program för samarbete med tredjeländer om migration och asyl" (KOM(2006)0026),

— med beaktande av rådets direktiv 2000/43/EG av den 29 juni 2000 om genomförandet av principen om likabehandling av personer oavsett deras ras eller etniska ursprung [1],

— med beaktande av rådets direktiv 2003/9/EG av den 27 januari 2003 om miniminormer för mottagande av asylsökande i medlemsstaterna [2],

— med beaktande av rådets direktiv 2003/86/EG av den 22 september 2003 om rätt till familjeåterförening [3],

— med beaktande av rådets direktiv 2003/109/EG av den 25 november 2003 om varaktigt bosatta tredjelandsmedborgares ställning [4],

— med beaktande av rådets direktiv 2004/83/EG av den 29 april 2004 om miniminormer för när tredjelandsmedborgare eller statslösa personer skall betraktas som flyktingar eller som personer som av andra skäl behöver internationellt skydd samt om dessa personers rättsliga ställning och om innehållet i det beviljade skyddet [5],

[1] EGT L 180, 19.7.2000, s. 22.
[2] EUT L 31, 6.2.2003, s. 18.
[3] EUT L 251, 3.10.2003, s. 12.
[4] EUT L 16, 23.1.2004, s. 44.
[5] EUT L 304, 30.9.2004, s. 12.

Tisdag 24 oktober 2006

— med beaktande av förslaget till Europaparlamentet och rådets förordning om gemenskapsstatistik över migration och internationellt skydd (KOM(2005)0375),

— med beaktande av sin resolution av den 13 oktober 2005 om integration av invandrare i Europa med hjälp av skolor och flerspråkig undervisning ([1]),

— med beaktande av sin resolution av den 9 juni 2005 om sambandet mellan laglig och olaglig migration och integrationen av invandrare ([2]),

— med beaktande av sin resolution av den 15 januari 2004 om kommissionens meddelande om invandring, integration och sysselsättning ([3]),

— med beaktande av sin resolution av den 9 mars 2004 om situationen för kvinnor från minoritetsgrupper i EU ([4]),

— med beaktande av Haagprogrammet som antogs av Europeiska rådet den 4 november 2004 och som fastställde målsättningar som skall genomföras på området för frihet, säkerhet och rättvisa under perioden 2005–2010,

— med beaktande av det informella ministermötet i Groningen den 9 november 2004 då de ministrar som ansvarar för integrationsfrågor sammanträdde för första gången,

— med beaktande av de gemensamma grundprinciper för integrering som antogs av Europeiska unionens råd den 19 november 2004, och som omfattar en heltäckande uppsättning rekommendationer som bör ligga till grund för Europeiska unionens integrationspolitik,

— med beaktande av Europeiska konventionen om skydd för de mänskliga rättigheterna och de grundläggande friheterna och EU:s stadga om de grundläggande rättigheterna, särskilt artiklarna 18, 20, 21 och 22,

— med beaktande av artikel 45 i arbetsordningen,

— med beaktande av betänkandet från utskottet för kvinnors rättigheter och jämställdhet mellan kvinnor och män (A6-0307/2006), och av följande skäl:

A. Kvinnors invandring till EU ökar ständigt och utgör ungefär 54 procent av den totala invandringen. Den omfattar ett allt större spektrum av invandrargrupper (ekonomisk invandring, invandring på grund av katastrofer, familjeåterförening, politiska flyktingar eller personer som flyr från väpnade konflikter, illegal invandring och asylsökande).

B. Det finns ingen egentlig organiserad och samordnad europeisk invandringspolitik, och unionen och dess medlemsstater behöver utarbeta en politik för att reglera invandringen i samarbete med tredjeländer.

C. Kvinnliga invandrare har i allmänhet stora integrationsproblem, särskilt i form av svårigheter att ta sig in på arbetsmarknaden, låg sysselsättningsgrad, hög arbetslöshet, tillfälliga anställningar eller anställning i låglöneyrken utan något socialt och ekonomiskt skydd eller på den grå respektive svarta arbetsmarknaden, begränsade språkkunskaper, lågt deltagande i grundutbildning och framför allt högre utbildning, begränsat deltagande i värdlandets sociala, politiska, fackföreningsmässiga och kulturella liv, fattigdom och socialt utanförskap. Trots detta anländer ett långtifrån försumbart antal unga kvinnor som nyligen utexaminerats från högre utbildningssystem i sina respektive länder till EU för att ta relativt okvalificerade arbeten, till exempel som hemhjälp, eftersom arbetslösheten bland kvinnor är hög i deras hemländer och lönerna för ett arbete som motsvarar deras kvalifikationer är låga.

D. Invandrarkvinnor utsätts ofta för allvarlig diskriminering eftersom de är beroende av sin makes rättsliga ställning, i enlighet med vad som anges i direktiv 2003/86/EG (icke-självständig ställning, begränsat tillträde till arbetsmarknaden, osäkra bostadsförhållanden om de blir änkor eller efter en skilsmässa osv.), och på grund av den mentalitet och de negativa stereotyper och seder som de för med sig från sina ursprungsländer och som även är förhärskande i värdsamhället. I vissa invandrargrupper möter de svåra problem som marginalisering, tvångsäktenskap, kvinnlig könsstympning och så kallade hedersbrott.

([1]) EUT C 233 E, 28.9.2006, s. 121.
([2]) EUT C 124 E, 25.5.2006, s. 535.
([3]) EUT C 92 E, 16.4.2004, s. 390.
([4]) EUT C 102 E, 28.4.2004, s. 497.

E. I många fall är invandrarkvinnors integrering i samhället avgörande för integreringen av medborgare som har invandrarbakgrund en eller två generationer bakåt.

F. Kvinnliga invandrare är mer utsatta för såväl psykiskt som fysiskt våld, antingen till följd av sin ekonomiska och rättsliga beroendeställning eller till följd av att kvinnliga invandrare utan rättslig ställning oftare blir offer för övergrepp och sexuellt utnyttjande på arbetsplatsen liksom för människohandlare. Invandrarkvinnor som uppehåller sig illegalt i värdlandet löper på grund av detta en ökad risk att förvägras grundläggande rättigheter, och av samma skäl drabbas de oftare av diskriminering och våld i vardagen.

G. Integration är en dubbelriktad process som förutsätter både att invandrarkvinnorna är beredda att ta ansvar för att integrera sig i värdlandet och att EU-medborgarna är beredda att acceptera och integrera kvinnliga invandrare. Samordnade åtgärder för att påverka beteendemönster hos såväl invandrare som värdsamhällen och för att mobilisera resurser på båda sidor måste planeras och genomföras på alla relevanta nivåer. Denna dubbelriktade process kräver ett ömsesidigt åtagande som består av rättigheter och skyldigheter för värdsamhället och för invandrarna.

H. Enligt de senaste utvärderingsrapporterna om den nationella integrationspolitiken verkar det inte som om könsperspektivet systematiskt beaktas vare sig när det gäller att harmonisera politiken eller vid insamlingen av uppgifter.

I. Kränkningar av invandrarkvinnors och invandrarflickors mänskliga rättigheter i form av så kallade hedersbrott, tvångsäktenskap, kvinnlig könsstympning eller andra övergrepp kan aldrig rättfärdigas genom hänvisning till kultur eller religion och bör under inga omständigheter tolereras.

J. I den nya budgetramen för 2007–2013 ingår inte bara en förstärkning av befintliga program och medel för integrering av invandrare, utan dessutom resurser till nya initiativ såsom ramprogrammet för solidaritet och hantering av migrationsflöden (vilket innefattar Europeiska fonden för integration av tredjelandsmedborgare, Europeiska fonden för de yttre gränserna och Europeiska flyktingfonden) som måste beakta könsdimensionen och kravet på bästa möjliga integrering av kvinnliga invandrare.

K. Det har konstaterats att det finns många kopplingar mellan handeln med kvinnor och den ekonomiska migrationen.

1. Europaparlamentet anser att EU:s politik för utveckling och social sammanhållning bör driva en effektiv politik för mottagande och integration av invandrare, och särskilt av kvinnor, som numera utgör majoriteten av de invandrare som söker sig till EU av allt fler olika orsaker (ekonomisk invandring, flyktingar, asylsökande, familjeåterförening). Parlamentet välkomnar kommissionens initiativ att fastställa riktlinjer för den gemensamma ramen för integration av tredjelandsmedborgare inom EU och understryker att man vid alla insatser bör ta hänsyn till de särskilda förhållanden som är könsrelaterade och som präglar situationen.

2. Europaparlamentet noterar de svårigheter som drabbar nyanlända invandrare, i synnerhet kvinnor som är den mest sårbara gruppen eftersom de drabbas av dubbel diskriminering på grund av både etniskt ursprung och kön. Parlamentet uppmanar medlemsstaterna att stärka sina strukturer och sociala tjänster i syfte att skapa en smidig integration, men även att informera om invandrares rättigheter och skyldigheter i enlighet med landets principer och lagstiftning.

3. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att, också på regional och lokal nivå, stödja informationskampanjer som riktar sig till kvinnliga invandrare i syfte att förhindra tvångsäktenskap och arrangerade äktenskap, kvinnlig könsstympning och andra former av psykiskt eller fysiskt tvång. Informationen bör ges på flera språk och språkbruket bör vara enkelt och lättbegripligt.

Tisdag 24 oktober 2006

4. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna och kommissionen att avsätta resurser för att finansiera program riktade till kvinnor för att informera om förutsättningarna för invandrare att komma in i och bosätta sig i EU. Parlamentet uppmanar också medlemsstaterna och kommissionen att förstärka konsulära och diplomatiska strukturer för att ta itu med invandrarnas behov effektivare.

5. Europaparlamentet uppmanar invandrarorganisationerna att framför allt uppmuntra kvinnor, men även deras familjer, att stödja värdländernas integrationsinsatser genom att arbeta aktivt för att integreras och dra fördel av de möjligheter till integrering som värdländerna erbjuder.

6. Europaparlamentet understryker att rådets direktiv 2003/86/EG ännu inte har genomförts på ett tillfredsställande sätt av samtliga medlemsstater, vilket lämnar ett betydande utrymme för diskriminerande behandling av kvinnliga invandrare. Parlamentet uppmanar kommissionen att, i samband med den utvärderingsrapport den skall presentera, även lägga fram förslag till ändring av relevanta artiklar som syftar till att avsevärt minska den tid som krävs för att en partner skall erhålla självständig status (om möjligt inom högst ett år efter ankomsten), tillse att denna status behålls även om bandet till maken bryts (genom separation, skilsmässa, dödsfall osv.) och undanröja möjligheterna att begränsa tillträdet till arbetsmarknaden och tillgången till sociala tjänster.

7. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att genom sin nationella lagstiftning och internationella konventioner garantera att invandrarkvinnors grundläggande rättigheter respekteras, oavsett om kvinnorna har uppehållstillstånd eller inte, framför allt skydd mot förslavning och våld, tillgång till akutvård, rättshjälp, utbildning för barn och migrerande arbetstagare, likabehandling med avseende på arbetsvillkor, rätt att gå med i fackföreningar (FN:s internationella konvention om skydd av alla migrerande arbetstagares och deras familjemedlemmars rättigheter – 1990),

8. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att, i enlighet med sin nationella lagstiftning och internationella konventioner (FN:s internationella konvention om skydd av alla migrerande arbetstagares och deras familjemedlemmars rättigheter – 1990), garantera barn till kvinnliga invandrare utan uppehållstillstånd tillträde till utbildning.

9. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att inom ramen för de bilaterala arbetsavtalen om rekrytering av tredjelandsmedborgare eller med andra metoder sörja för att kvinnliga invandrare får en säker rättslig ställning som arbetstagare i värdländerna och inte utsätts för diskriminering på grund av vare sig sitt kön eller sitt ursprung, i enlighet med gemenskapens regelverk.

10. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att vidta effektiva åtgärder för att bekämpa alla former av våld mot invandrarkvinnor genom att erbjuda våldsoffer adekvat medicinskt, juridiskt och socialt stöd samt genomföra sociala rehabiliteringsprogram för dem, erbjuda sexhandelns offer tillgång till härbärgen med vederbörlig hänsyn till offrens behov av säkerhet och skydd, och genom att i förebyggande syfte informera kvinnliga invandrare om deras rättigheter i värdlandet.

11. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att, i enlighet med direktiv 2004/81/EG, ta vederbörlig hänsyn till situationen för invandrarkvinnor som utsätts för våld, framför allt fysiskt och psykiskt våld, inklusive det fortsatta bruket med tvångsäktenskap eller arrangerade äktenskap, och se till att alla administrativa åtgärder vidtas för att skydda dem, inklusive effektiv tillgång till stöd och skyddsmekanismer. Parlamentet uppmanar medlemsstaterna att förenkla procedurerna för att bevilja tillfälligt eller permanent uppehållstillstånd för sexhandelns offer på grundval av åtgärderna i det tidigare nämnda protokollet för att förebygga, stävja och beivra handel med människor, särskilt kvinnor och barn, och att vidta åtgärder för att godkänna särskilda uppehållstillstånd under exceptionella omständigheter för att göra det möjligt för utländska offer utan rättslig ställning att undkomma våldet.

12. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att se till att bilaterala avtal som förhandlas fram och ingås med tredjeländer är förenliga med Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna och Europakonventionen om mänskliga rättigheter och grundläggande friheter, framför allt vad gäller människors ställning i samband med äktenskap, skilsmässa, vårdnad av barn, förskjutande eller månggifte.

13. Europaparlamentet uppmanar rådet, kommissionen och medlemsstaterna att, med anledning av de nya migrationskanaler för kvinnliga invandrare som uppstår genom den explosionsartade utvecklingen i underhållningsbranschen och sexindustrin, stärka den rättsliga ram som garanterar invandrarkvinnor rätten till eget pass och uppehållstillstånd och som gör att en person som tar dessa handlingar ifrån dem kan ställas inför rätta, i enlighet med rådets beslut 2006/619/EG av den 24 juli 2006 om ingående på Europeiska gemenskapens vägnar av FN:s tilläggsprotokoll om förebyggande, bekämpande och bestraffande av handel med människor, särskilt kvinnor och barn [1] (2000).

[1] EUT L 262, 22.9.2006, s. 51.

14. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att i de nationella handlingsplanerna för sysselsättning och social integration ta upp åtgärder som syftar till att främja invandrarkvinnors deltagande på arbetsmarknaden, bekämpa svart arbete, garantera att kvinnors sociala rättigheter respekteras (lika lön, socialförsäkring, pensionsrättigheter m.m.), stödja entreprenörskap, se till att äldre invandrarkvinnor inte drabbas av fattigdom och utanförskap samt främja den roll arbetsmarknadens parter och fackföreningar kan spela för kvinnors sociala och ekonomiska integration.

15. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att se till att invandrarkvinnor får adekvat och grundläggande utbildning i form av språkundervisning och information om grundläggande mänskliga, politiska och sociala rättigheter och demokratiska principer i värdlandet, vilket kommer att underlätta en smidig social integrering i värdlandet och skydda dem från diskriminering i familjen och i samhället.

16. Europaparlamentet understryker framför allt betydelsen av ovillkorlig och även prioriterad tillgång till utbildning och språkundervisning för invandrarkvinnor, vilket är avgörande förutsättningar för verklig integrering i samhälle och arbetsliv. Parlamentet uppmanar medlemsstaterna att införa obligatorisk språkundervisning för invandrarkvinnor och invandrarflickor som ett sätt att underlätta deras integrering och skydda dem från diskriminering i familjen och samhället.

17. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att verka för att unga invandrarkvinnor skall få tillgång till grundutbildning och vidareutbildning i värdländerna och att främja deras deltagande i det integrerade handlingsprogrammet för livslångt lärande 2007–2013, som omfattar Erasmus, Leonardo da Vinci, Comenius och Grundtvig, och i Sokrates, Kultur 2007–2013 och Aktiv ungdom 2007–2013. Parlamentet anser att det är särskilt viktigt att man erkänner kvinnors yrkeskvalifikationer och yrkeskunskaper (i synnerhet akademisk examen) och att man ser till att de får tillgång till språkutbildning, vilket kommer att göra det lättare för dem att integrera sig.

18. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att främja invandrarkvinnornas tillgång till sysselsättning och att garantera adekvat yrkesutbildning, vidta positiva åtgärder för att bekämpa den dubbla diskriminering som drabbar invandrarkvinnor på arbetsmarknaden och skapa gynnsamma förutsättningar för dem att få tillträde till arbetsmarknaden och hitta en balans mellan yrkesliv och privatliv, framför allt genom att ombesörja tillgång till barnomsorg.

19. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att visa särskild lyhördhet när det gäller att uppmuntra invandrarkvinnors deltagande i samhällslivet och det politiska livet, i enlighet med nationell lagstiftning och de möjligheter som den ger.

20. Europaparlamentet framhåller att föräldrar som hindrar invandrarflickor från att delta i idrott, simning och lektioner inte får tolereras och inte kan ursäktas på kulturella eller religiösa grunder. Parlamentet uppmanar skolor och myndigheter att se till att invandrarflickorna deltar i skolutbildning och att skolplikten uppfylls i enlighet med nationella bestämmelser.

21. Europaparlamentet understryker att de nationella, lokala och regionala myndigheterna uppmanas att spela en allt större roll i integreringen av invandrarkvinnorna genom förebyggande insatser och att föra en intensivare och öppnare dialog för att kommunicera och samarbeta med invandrargrupperna och deras nätverk. Parlamentet uppmanar medlemsstaterna och EU att stödja deras insatser ekonomiskt och genom informationsutbyte så att framför allt problem såsom bostäder, ”gettobildning”, brottslighet, tillgång till offentliga och sociala tjänster samt till hälso- och sjukvård, barnomsorg, m.m. kan tacklas. Parlamentet betonar även de organiserade invandrargruppernas och frivilligorganisationernas roll, vilka erbjuder rådgivning, information och stöd till invandrarkvinnor.

22. Europaparlamentet uppmanar rådet, kommissionen och medlemsstaterna att vidta alla nödvändiga åtgärder för att skydda invandrarkvinnors och invandrarflickors rättigheter och att bekämpa den diskriminering de drabbas av i sina ursprungssamhällen genom att avvisa alla former av kulturell och religiös relativism som skulle kunna kränka kvinnornas grundläggande rättigheter.

23. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att anta och genomföra särskilda bestämmelser om kvinnlig könsstympning eller anta lagar på området och att åtala personer som utför könsstympning samt införa krav på att vårdpersonalen skall registrera alla former av kvinnlig könsstympning, såväl faktiska fall som fall där det finns en misstanke om att könsstympning kan förekomma.

24. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att offentligt ta avstånd från traditionsbaserat våld mot kvinnor, att fördöma familjegrundade kränkningar av invandrarkvinnors och invandrarflickors mänskliga rättigheter och att kontrollera vilka lagar som är tillämpliga för att hålla familjemedlemmarna ansvariga, framför allt när det gäller så kallade hedersbrott.

25. Europaparlamentet uppmanar kommissionen, medlemsstaterna och ursprungsländerna att på ett systematiskt och ansvarsfullt sätt informera allmänheten om EU:s invandringspolitik och utmaningar och om invandrarnas – både kvinnors och mäns – möjligheter och skyldigheter i värdländerna, i syfte att undvika de negativa följderna av illegal invandring, marginalisering och ekonomiskt och socialt utnyttjande av invandrarkvinnor i värdländerna.

26. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att inkludera tillförlitliga indikatorer och jämförbara data om kvinnliga invandrare i Europaparlamentets och rådets förordning om gemenskapsstatistik på området invandring och internationellt skydd, för att ge en tydlig bild av deras situation och de problem de ställs inför.

27. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att göra en kvalitativ och kvantitativ utvärdering av den harmoniserade politiken och de genomförda åtgärderna för invandrarkvinnor genom befintliga finansieringsverktyg och stödprogram (Europeiska socialfonden, Europeiska fonden för regional utveckling, Europeiska flyktingfonden, Equal-initiativet, Daphneprogrammet för att bekämpa våld mot barn, ungdomar och kvinnor, EU-program på områdena för utbildning, sysselsättning, bekämpande av socialt utanförskap och diskriminering).

28. Europaparlamentet välkomnar kommissionens initiativ enligt det gemensamma ramprogrammet för integration av tredjelandsmedborgare inom EU att utfärda riktlinjer om vilken integrationspolitik som medlemsstaterna bör bedriva, och konstaterar att ramprogrammet uttryckligen anger att de åtgärder som skall vidtas bör ta hänsyn till de särskilda faktorer som är könsrelaterade och som präglar kvinnornas situation, unga och barn till invandrare.

29. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att samla in könsrelaterade uppgifter om invandringen till EU och att låta Europeiska institutet för jämställdhet analysera dem för att ytterligare belysa kvinnliga invandrares särskilda behov och problem och de lämpligaste metoderna för att integrera dem i värdländernas samhällen.

30. Europaparlamentet välkomnar att ett av huvudmålen för Europeiska fonden för integration är att medlemsstaternas tjänstetillhandahållare bättre skall uppfylla behoven hos olika grupper av tredjelandsmedborgare, inbegripet kvinnor och barn. Parlamentet begär att invandrarkvinnor inom denna handlingsram skall erbjudas gratis rådgivning om kvinnors rättigheter, hälsa, sexuella och reproduktiva rättigheter, sysselsättning och andra närliggande frågor.

31. Europaparlamentet välkomnar hänvisningen till ovannämnda gemensamma grundprinciper för integrering som antogs av Europeiska unionens råd, och som omfattar en heltäckande uppsättning rekommendationer som bör ligga till grund för EU:s integrationspolitik. Europaparlamentet uppmanar det finländska ordförandeskapet att prioritera dessa grundprinciper på sin dagordning.

32. Europaparlamentet välkomnar beslutet att utnämna 2007 till Europeiska året för lika möjligheter för alla och 2008 till året för interkulturell dialog. Dessa evenemang måste användas till medvetandegörande om diskriminering av kvinnor och flickor (kränkningar av de grundläggande rättigheterna) och för att erbjuda samhället bredare information om invandrarkvinnors ställning och roll samt deras kultur och strävanden i värdländerna. Parlamentet konstaterar att information till invandrarkvinnor och deras deltagande i sociala evenemang i EU bör främjas i en dubbelriktad process.

33. Europaparlamentet fördömer tvångsäktenskap och uppmanar medlemsstaterna att i sin nationella lagstiftning införa bestämmelser för att kunna väcka åtal mot medborgare som eventuellt försöker ingå eller hjälpa till att arrangera tvångsäktenskap, även om äktenskapet ingås utanför deras territorium.

34. Europaparlamentet uppmanar rådet och kommissionen att inkludera risken att utsättas för kvinnlig könsstympning bland skälen för att begära asyl inom ramen för en gemensam europeisk invandrings- och asylpolitik, i enlighet med de internationella riktlinjerna från FN:s flyktingkommissariat som slår fast att den internationella definitionen av flyktingar omfattar könsrelaterade flyktingskäl.

35. Europaparlamentet uppmanar de medlemsstater som ännu inte gjort det att se till att deras straffrätt inkluderar effektiva och avskräckande påföljder för alla former av våld mot kvinnor och barn, framför allt tvångsäktenskap, polygami, så kallade hedersbrott och kvinnlig könsstympning, och att höja polismyndigheternas och de rättsliga myndigheternas medvetenhet om dessa fenomen.

36. Europaparlamentet konstaterar med oro att polygama äktenskap har erkänts rättsligt i medlemsstaterna, även om polygami är förbjudet. Medlemsstaterna uppmanas att se till att förbudet mot polygami upprätthålls. Kommissionen uppmanas eftertryckligen att ta under övervägande att införa ett förbud mot polygama äktenskap i sitt förslag till bestämmelser om tillämplig lag i äktenskapsmål.

37. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att genomdriva politiska beslut som garanterar jämlikhet för alla människor, till exempel 1951 års konvention om flyktingars rättsliga ställning, så att de åtgärder som medlemsstaterna vidtar mot illegal invandring är fullt förenliga med principerna om icke-diskriminering.

38. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution till kommissionen och rådet samt till medlemsstaternas regeringar och parlament.

P6_TA(2006)0438

Inkassering av gemenskapsmedel

Europaparlamentets resolution om inkassering av gemenskapsmedel (2005/2163(INI))

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

— med beaktande av kommissionens vitbok om reformen av kommissionen (KOM(2000)0200, framför allt åtgärd 96 angående effektivare återkrav av felaktigt utbetalda medel,

— med beaktande av kommissionens meddelande om att förbättra inkasseringen av gemenskapens fordringar i samband med direkt och delad förvaltning av gemenskapens utgifter (KOM(2002)0671),

— med beaktande av kommissionens rapport till rådet och Europaparlamentet om tillämpning av bestämmelserna om ömsesidigt bistånd för indrivning av fordringar avseende vissa avgifter, tullar, skatter och andra åtgärder (KOM(2006)0043),

— med beaktande av sin resolution av den 8 april 2003 om ansvarsfrihet för budgetåret 2001 ([1]), framför allt punkterna 39–43 i denna,

— med beaktande av sin resolution av den 29 januari 2004 om uppföljning av ansvarsfrihet för budgetåret 2001 ([2]), framför allt punkterna 7–9 i denna,

— med beaktande av sin resolution av den 21 april 2004 om ansvarsfrihet för budgetåret 2002 ([3]), framför allt punkt 7 i denna,

— med beaktande av sin resolution av den 12 april 2005 om ansvarsfrihet för budgetåret 2003 ([4]), framför allt punkterna 83–85 i denna,

([1]) EUT C 64 E, 12.3.2004, s. 199.
([2]) EUT C 96 E, 21.4.2004, s. 112.
([3]) EUT C 104 E, 30.4.2004, s. 640.
([4]) EUT C 33 E, 9.2.2006, s. 169.